

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni Urrn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

1956 - 1991

Včasih lahko številka več pove kot beseda. V gornjem naslovu bo to prav gotovo veljalo, saj ravno te dni obujamo spomin na s prvo številko označeno leto. Druga številka pa nam kaže stvarnost, v kateri živimo...

Politične dogodke v sedanjem svetu namreč lahko navežemo na tiste iz že daljnega leta 1956, ko so v napeti hudi mednarodni krizi (šlo je za anglo-francoski poseg v Egiptu zaradi Suez) sovjetski tanki vdrlji v Budimpešto in nasilno zatrlji madžarsko svobodoljubno novembrsko vstajo.

Letos se prav te dni igra težka odločitev za vojno ali mir (ko to pišemo še ne vemo za dokončni razplet dogodkov) in Srednji vzhod je ponovno pozorišče svetovne napetosti. Da, celo nevarna odsokočna deska za tretjo svetovno vojno.

In prav v tem oziru se zgodovina kruto ponavlja. Sovjetski tanki sedaj uničujejo prav tako nasilno kot leta 1956 na Madžarskem ali 1986 v Pragi upe in pričakovanja Litve za svobodo in neodvisnost.

V tem tudi letošnji Nobelov nagrajenec za mir ne zaostaja za svojimi predhodniki slabega spomina. Najprej Hruščev leta 1956, nato Brežnjev leta 1968 si nista pomišljala s tanki in streli zatreti klica po svobodi podjarmljenih narodov Srednje Evrope.

Danes, leta 1991, pa oče »pestrojke« (jo je ruska huda politična zima dokončno odpihnila?) Gorbačov pošilja svoje tanke v baltske države, torej v tiste dežele, ki jih je v začetku druge svetovne vojne s Hitlerjevimi pristankom Stalin vključil v sovjetski imperij

Pa zakaj? Da bi ohranil navidezno enotnost že močno zrahljane ZSSR? Ali je s tem klonil pred vedno glasnejšimi zahtevami Rdeče armade? Je torej imel prav Edvard Še-

varnadze, ki je pred kratkim odstopil kot zunanji minister in navedel kot glavni razlog za to skorajšnji nastop diktature? Vprašanja bodo gotovo dobila v kratkem svoj odgovor.

VOJAŠKI VDOR V LITVO

Sovjetski predsednik Gorbačov se je v polemiki z Litvo nedvomno poslužil izrednih pooblastil, ki jih sedaj ima za »normalizacijo« položaja v uporni republiki. Poslal je posebne enote padalcev, ki so v litvanski prestolnici Vilniusu najprej zasedle razne tiskovne ustanove, nato radijsko in TV postajo.

Pri tem je bilo že dobro desetino žrtev, saj so ogorčeni litvanski rodoljubi hoteli kljubovati tem gotovo nezakonitim dejanjem.

Sovjetski tanki se sedaj bližajo tudi parlamentu in vladi; medtem pa so že sovjetske sile ustanovile neka-ko proruskno vlado, ki jasno sploh ne izraža velikanske večine Litvancev in njihove politične usmerjenosti.

Predsednik Landsbergis je naslovil poslanico demokratičnemu svetu in ga opozoril na nevarno stanje. ZDA so sicer zaenkrat povabile Gorbačova, naj opusti silo, vendar v tem trenutku — ki ga označuje predvsem zalivska kriza — ni pričakovati bolj energičnih posegov Washingtona niti politične Evrope.

S podobnimi ukrepi grozi Gorbačov tudi ostalima baltskima republikama, Latviji in Estonki. Mednarodni odmevi so upravičeno skrajno ogorčeni in negativni. Tako ZDA in zahodne države globoko obžalujejo sedanji nenadni preobrat Sovjetske zveze.

Iz Moskve poročajo, da je Gorbačov samo izjavil, da ni vedel za ta vojaški nastop v Litvi. Vprašamo pa se, kdo ga je vendar sprožil. Ali ni predsednik Sovjetske zveze tudi vrhovni

(se nadaljuje na 2. strani)

Razne novice iz Jugoslavije

DENARNE ZADEVE

V Sloveniji je bil prejšnji teden kar nabit z usodnimi dogodki. Začelo se je sprva s srbskim vdorom v jugoslovanski monetarni sistem, v katerem si je Srbija na svoj račun pripisala 18 milijard dinarjev, ki naj bi jih celotna država pokrila s svojim denarjem.

Če je morda res, da je Srbija sicer po ogorčeni reakciji jugoslovanske centralne banke in zvezne vlade vrnila 4 milijarde, pa je vsekakor res, da jih je okrog devet že gotovo porabljenih.

Slovenski finančni strokovnjaki dvomijo, da je ta denar, tudi če bi Srbija to želela, sploh mogoče v celoti vrniti. Zdi se, da se je narodna banka Jugoslavije s to izgubo že bolj ali manj sprijaznila, saj so se poleg ostrih besed njeni dejanski ukrepi pokazali v tem, da je v ostale narod-

ne banke poslala svoje direktorje, in kar je še huje, vsem drugim narodnim bankam je prepovedala najemanje odobrenih kreditov iz primarne emisije.

Ukrepi so tako udarili po vseh, tudi po nedolžnih. Srbija se izgovarja, da so finančne predpise kršile tudi druge republike in da nikakor ni korrektno, da se je plaz obtožb vsul samo nanjo.

Res je, da tudi več republik (med njimi tudi Slovenija) ne poravnava vseh dolžnosti do federacije, kar pa še zdaleč ni primerljivo s srbskim vdorom.

VLADA NA TAPETI

Slovenska vlada je na srbski poseg odgovorila s posebnim memorandumom o stališču v zvezi z urejanjem gospodarskih odnosov v Jugoslavi-

(se nadaljuje na 2.str.)

Hvalite Gospoda vsi narodi

RAZMIŠLJANJE OB MOLITVENI OSMINI ZA EDINOST

Letošnja osmina za krščansko edinost (od 18. do 25. januarja) ima za geslo besede iz psalma 117 »Hvalite Gospoda vsi narodi«. To besedilo kot tudi ono pri bogoslužju so izbrali predstavniki različnih Cerkev, da bi povabili vse kristjane k molitvi za krščansko edinost.

Sedanje stoletje je tudi stoletje verskega ekumenizma in prizadevanja, da bi napočil čas krščanske edinosti. Zdi se pa, da te edinosti ne bomo mogli doseči v tem tisočletju, ker je še vedno mnogo predsodkov, ker premalo upoštevamo Jezusovo naročilo, naj bomo vsi eno. Drugi vati-kanski koncil je dal sicer veliko spodbudo za krščansko edinost, toda mednarodna trenja, gospodarski in politični problemi so zasenčili versko problematiko. Obnovitev krščanske edinosti je naloga vseh kristjanov, nas uči zadnji koncil, tako škofov, duhovnikov in vernikov. Opažajo se sicer premiki med manjšimi nekato-liškimi Cerkvami, toda številnejše krščanske Cerkve še niso našle skupnega duha, ki bi moral biti samo eden in sicer evangelijski.

KO JE BILA CERKEV ENOTNA

V prvih stoletjih krščanstva je bila samo ena in edina katoliška Cerkev. Izhajala je iz opomina apostola Pavla, da je novozavezo božje ljudstvo v edinosti vere, upanja in ljubezni eno Kristusovo skrivnostno telo, v katerem živi en Duh, kajti eden je Gospod, ena je vera in eden je krst. Sveti Duh napolnjuje vso Cerkev, tj. navdihuje vse vernike in pospešuje edinost občestva v Kristusu. Prepričani smo, da to občestvo raste, kljub velikim pomanjkljivostim in grešnostim njenih članov. To namreč ovira in zavira edinost vseh verujočih v Kristusa, ne more pa ga preprečiti.

Zgodovina krščanstva dokazuje, da je bila Cerkev šibka, ko se je zanašala zgolj na človeške sposobnosti; da je prišlo do razkolov in ločitev takrat, ko je v Cerkvii prevladovala človeška stran. Zato je potrebna, kot nas uči drugi vati-kanski koncil, notranja spreobrnitev srca in duha. Pravega ekumenizma ni brez notranjega spreobrnjenja. Pospeševati edinost pomeni iskati duhovno popolnost. Brez te so vse razprave in srečanja zaman.

Zato nas Teden krščanske edinosti vabi k spreobrnjenju duha oz. k svetosti življenja. Z zasebnimi in skupnimi molitvami lahko pospešimo krščansko edinost. Lahko ponovimo, da ni danes v svetu nobene krščanske slupnosti, kjer se ne bi molilo za krščansko edinost. Kristjani vseh nazivov resnično bolj in bolj čutimo, da smo poklicani h graditvi edinosti med vsemi narodi po svetu. Prepričani smo, da kljub težkočam

Pokrovska cerkev na Nerli v Rusiji

in oviram potujemo naproti dnevu skupne krščanske radosti in edinosti vseh v Kristusu.

Danes sta dve veliki nevarnosti za pospeševanje krščanske edinosti v svetu: razkristjanjenje le-tega in prodirajoči islam.

Propadli ideološki nazori iz preteklosti imajo v sedanjem svetu še vedno svoje oboževalce ali nezavedne posnemovalce. Mnogi se niso iz zgodovine ničesar naučili, želja po bogastvu in uživanju vseh vrst prednjači pred duhovnimi vrednotami. Človek postaja otopel za probleme bližnjega in se zapira v svoj začarani krog. Zato so mu vsekrščanski problemi tuji.

Druga nevarnost je prodirajoči islam, ki se širi v katoliških deželah. Te, ki so v preteklosti krvavele zaradi svoje vere in na mučniški način izpričale svojo versko pripadnost, podlegajo zapeljivim vabam muslimanskega sveta. V mestih, ki se ponašajo s katoliško tradicijo, rastejo minareti. Vsekakor znamenje verskega indiferentizma. Iz teh osnov ne more vzkliti želja po krščanski edinosti.

Letošnje navodilo za molitveno osmino ima ne samo vsesplošni

krščanski pomen, temveč tudi univerzalni, vsečloveški: vsi narodi in vsa ljudstva naj slavijo Gospoda. Toda v pomenu, da je Jezus Kristus s svojo smrtjo in vstajenjem odrešil ves človeški rod. Iz tega izvirata prepričanje in vera, da se je Bog razodel človeštvu na najpopolnejši način prav v osebi Jezusa Kristusa. Zato hvalite Gospoda vsi narodi!

Drugi del navodila za molitveno osmino vsebuje besede pisma Rimljanom (15, 5): »Bog, vir potrpežljivosti in tolažbe, pa vam daje, da bi bili med seboj istih misli, kakor hoče Jezus Kristus, in da bi z enim srcem in kakor iz enih ust slavili Boga in Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa.« Kar pomeni, da naj bo naše življenje kot žrtev v potrpežljivosti za hvalnico Bogu. Iz te edinosti lahko skupno slavimo Odrašenika sveta.

Vsi krisjani, tudi slovenski, smo poklicani k delu za krščansko edinost, da s svojimi molitvami, žrtvami in zglednim življenjem pospešujemo prihod tistega dne, ko bomo vsi kristjani eno v Kristusu in bomo lahko skupno obhajali evharistično daritev v slavo edinega Boga, ki naj ga slavijo vsi narodi.

J.M.

Zaključene avdicije o zaščitnem zakonu

Senatna ustavna komisija je zaključila avdicije o zaključnem zakonu za slovensko narodno manjšino. Slovenski zastopniki so nastopali enotno. Sedaj bi moral iti zakon v teku enega meseca (najkasneje v začetku marca), pred komisijo za enotno oblikovanje besedila.

Izkazalo se je namreč, da je Maccanicov osnutek zakona precej nepopoln. To se bo zgodilo, če ne pride do vladne krize ali celo do razpusta parlamenta. Ob ostrih polemikah, ki tečejo med strankami, je vse mogoče.

»V določenem smislu, pravi tiskovno poročilo, lahko poudarimo,

da so predstavniki slovenske manjšine in italijanskih demokratičnih organizacij brez velikega truda, zgolj po zdravi pameti, potrdili nujnost takojšnje odobritve takega zaščitnega zakona, ki naj zagotovi enakopravnost manjšini, svobodo uživanja jezikovnih, kulturnih in drugih pravic, obenem pa spodbudi mirno sožitje med narodi tega dela Evrope.«

Seveda pa pred senatno komisijo niso bile vse italijanske skupine nakhonjene zaščitnemu zakonu; znova je bilo slišati, da tak zakon ni potreben, ker da smo Slovenci že dovolj in celo preveč zaščiteni. To so ostanki nekdanjega preživetega režima.

JLA in TPPZ

Lahko bi si izbrali geslo »V novo leto s starimi polemikami«, vendar ne moremo iti kar tako mimo močnega kresanja mnenj o nastopih TPPZ (Tržaški partizanski pevski zbor) v čast jugoslovanske armadi, ki se je v prejšnjih tednih pojavilo v rubriki Primorskega dnevnika, namenjeni pismom uredništva.

JLA — slovenska vojska?

Kritike na račun partizanskega zbora v čast JLA so bile ovržene s trditvijo, da je slednja vojska vseh jugoslovanskih narodov, torej tudi slovenska. Ta armada je leta 1945 slovenski narod osvobodila izpod okupatorjevega jarma, prišla je tudi v Trst, Gorico in Čedad. Za vse to ji moramo biti Slovenci hvaležni.

Tu se pozablja, da je bila slovenska partizanska vojska, kateri je bila zagotovljena avtonomija, že leta 1945 z odlokom iz Beograda ukinjena, da je v JLA poveljevalni jezik izključno srbohrvaški, da so vsi drugi jeziki — vključno slovenski — prepovedani: ljubljanski proces iz leta 1988 je zgovoren primer za to.

Ali tako armado oz. njen vodilni kader lahko upravičeno imamo za slovensko? Poleg tega je bila JLA vedno eden izmed stebrov, na katerih je slonela diktatura, in je še danes politično najbolj indoktriniran organ v državi, kar je razvidno iz izjav in groženj obrambnega ministra Kadijevića, admirala Mamule in drugih visokih častnikov.

Nastopi TPPZ

Iz zgoraj navedenih dejstev izhajajo kritike na račun nastopov TPPZ v čast JLA. In vendar se bomo ustavili tudi ob vlogi tega zbora.

Slednji poje izključno borčevske ter partizanske pesmi jugoslovanskih in drugih narodov ter pesmi, ki so posvečene delavskemu gibanju, socialni revoluciji itd.

Kakšna politična in ideološka usmeritev iz vsega tega izhaja, bi ne smelo biti težko dognati. Formalno je bil (in je) TPPZ večja skupina pevcev, katere vežejo podobne življenjske izkušnje in ki s pesmijo skušajo ohraniti živ spomin na ideale, za katere so tisoč trpeli, se borili in umirali. Dejansko pa je ta zbor zagovarjal in zagovarja eno samo politično usmeritev. V tem ni seveda nič nedovoljenega, vendar bi želeli, da bi odgovorni TPPZ to dejstvo jasno in nedvoumno priznali, namesto da bi se vrteli ob vedno istih izjavah, geslih in parolah.

Partizanski spomeniki in nova vlada

V časopisni polemiki o TPPZ in JLA se je tudi pojavil sicer že star očitek, da predstavniki nove slovenske oblasti ne prinašajo šopkov cvetja na naše partizanske spomenike in v Rižarno.

Ne glede na dejstvo, da se spominskih proslav v zamejstvu niso prevele udeleževali niti predstavniki prejšnje garniture, moramo reči, da je zgoraj navedena trditev le delno resnična.

Ob 60-letnici ustrelitve bazoviških žrtev je bila na spominski svečanosti prisotna tudi delegacija nove slovenske vlade. Prisotna je bila kljub nerganju in nejevolji nekaterih tukajšnjih »borcev za pravice Slovencev«. Prisotna je bila in bila deležna tudi sramotjenja s strani enega izmed govornikov.

To v razmislek tukajšnjim branilcem TPPZ in JLA...

nl

Pogreb ljubljanskega pomožnega škofa dr. Leniča

Kot smo že poročali, je v petek 4. januarja umrl ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič. Na mrtvaškem odru je ležal v stolnici, kjer je imel nadškof dr. Šuštar z verniki mašo za pokoj njegove duše.

V torek zjutraj so ga prepeljali v cerkev Vseh svetnikov na ljubljanske Žale. Ljudje so se tako v stolnici kot na Žalah poslavljali od dobrega škofa pričevalca. Okrog poldneva se je cerkev napolnila z verniki.

Pogrebni obred z mašo se je začel ob enih in pol. Z nadškofom Šuštar-

jem je somaševalo 16 škofov, med njimi tudi goriški nadškof, škofa iz Celovca in Linza. Somaševali so vsi slovenski škofje (7) in čez 400 duhovnikov. Med njimi je bilo veliko duhovnikov iz izseljenstva, ki so se hoteli zahvaliti za vzgledno pomoč škofa Leniča. Dalje duhovniki iz tržaške, goriške in celovške škofije. Zelo veliko je bilo med njimi redovnikov.

V homiliji je nadškof poudaril dobroto in delavnost pokojnega sobrata v škofovski službi ter njegovo zvestobo Kristusu, ki jo je izpričal z osemletnim zaporom (od tega dve leti v samici).

Po maši je bilo v cerkvi slovo. Škof Kvas je opisal njegovo življenje; zagrebški pomožni škof Kokša je govoril v imenu predsednika škofovske konference kardinala Kuharića. Med drugim je rekel, da je bil pokojni škof najljubeznejši in najbolj svet od vseh škofov te konferenice. V imenu bivših zapornikov je govoril župnik Jožko Kragelj; zahvalil se mu je tudi eden od bogoslovcev, za katere je bil vedno zavzet, saj je bil zadolžen za duhovne poklice v škofiji. Spomine hvaležnosti je obujal nanj mož iz rojstne fare (Cerklje ob Krki) in predstavnik župnije Sodražica, kjer je bil več let župnik; prisrčno se mu je zahvalil za vse delo, ki ga je v župniji opravil in katerega sledovi se še sedaj poznajo.

Od svetnih oblastnikov sta bila navzoča minister Dular in ljubljanski župan Strgar.

Na koro so peli pevci stolnega zbora pod vodstvom dr. Trošta, nekaj petja je bilo ljudskega, ki je še posebej ustvarilo vzdušje v cerkvi.

Ob treh in pol se je razvil iz cerkve sprevod na pokopališče. Šele tedaj smo videli, koliko ljudi je bilo pred cerkvijo, ker v njej niso dobili prostora. Med gostim špalirjem smo škofa spremljali do groba, kjer je dr. Šuštar opravil obredne molitve. Zbor bogoslovcev mu je zapel poslovilno pesem.

Položili so ga v grob nekdanjega semeniškega ravnatelja, stolnega prosta in generalnega vikarja, ki smo mu na kratko rekli »ata«, g. Ignacija Nadraha, prav tako pričevalca. Tudi on je bil nekaj mesecev zaprt, ko mu je bilo precej čez 70 let in je kmalu po prihodu iz ječe tudi umrl.

Pogreb ni bil znamenje žalosti, temveč izraz hvaležnosti za vse dobro, kar je dr. Lenič storil za slovensko Cerkev in slovenski narod. V nas je bilo prepričanje, da škof uživa večno radost pri Bogu. Njemu je posvetil vse življenje. Zato ni bila mogoča druga sodba, ko je prišel v onstranstvo: Pridi, dobri in zvesti služabnik, pridi v veselje svojega Gospoda.

Na koncu slovesa bi bila primeren velikonočna pesem, ki jo ob pogrebi velikokrat zapojejo. Premrla pesem (iz Št Vida pri Vipavi - Podnanos) »Kristus je vstal« bi bila res pičica na »i«.

-čc-

DUHOVNA MISEL ZA 2. NAVADNO NEDELJO

»Rabi (to pomeni učitelj), kje stanuješ?«
Reče jima: »Pridita in bosta videla.«
(Jn 1, 39)

Prvi učenci so Jezusa poiskali in ga tudi našli. Kje naj ga ljudje današnjega časa iščemo in najdemo?

Kristjani vemo, da je Jezus vedno z nami. Brez te vere ne more biti krščanstva, saj je on sam dal zagotovilo svojim učencem in po njih tudi nam: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28, 10).

Po svojem vstajenju in vnebohodu sicer ni več vidno navzoč, ampak nevidno in duhovno. Pomislimo na nekatere priložnosti, ki jih je Jezus izbral, da bi ga lahko našli in se z njim srečali. Najprej v duši in srcu vsakega človeka, na poseben način tistega, ki je po krstu postal njegov brat ali sestra. Našli ga bomo in se z njim srečali v božji besedi, v življenju in zakramentih Cerkve — veliki družini božjih otrok, ki se, »stanovitni v nauku apostolov in v bratskem občestvu, v lomljenju kruha in molitvah« (Apd 2, 42), zbirajo v njegovem imenu. Z njim se lahko srečamo, kadarkoli hočemo, v duhovnikovi osebi in zakonu. Njemu služimo, ko priskočimo na pomoč svojemu bližnjemu: bolnim, ostarelim, zapuščenim, revnim in tistim, ki morajo trpeti kakršno koli krivico. Njegovo bližino čutimo v lepoti in veličini stvarstva...

Prav gotovo je priložnosti, da se lahko srečamo z Jezusom, zadosti. Potrebno je samo nekaj dobre volje. Zanj se moramo navdušiti, prisluhnuti njegovi besedi, jo sprejeti in po njej živeti. Samo človek, ki se, tak kot je, z dobrimi in slabimi lastnostmi, prepusti Jezusu, da ga njegova beseda vodi, oblikuje in dviga, je upanje za prihodnost sveta. Ko se vse okoli nas ruši (temu smo priče prav te dni), ostaja samo Bog. S tem spoznanjem je Chiara Lubich začela Marijino delo — evangelij je tista beseda, ki prinaša življenje.

MILAN NEMAC

(nadaljevanje s 1. str.)

1956 - 1991

poveljnik oboroženih sil? Kako da skoraj dva dni ni bilo jasne besede iz Kremelja? Kako pa je vedel ruski predsednik Jelcin in nastop takoj ob sodil ter sam odpotoval v latvijsko prestolnico Rigo na pogovore? Vprašanja terjajo jasen odgovor!

IRAK NEPOPUSTLJIV. VOJNI NAPROTI!

Svetovna javnost ima seveda svoje oči uprte predvsem v krizo na Srednjem vzhodu. Irak ne kaže, da bi sprejel ultimatum OZN, ki je dal rok do 15. januarja t.m. za umik iz Kuvajta. Sovjeti so na žalost zelo zvitno izrabili ta trenutek za svoj vojaški napad na Baltik. Kaj se je torej zgodilo v Bagdadu?

Tiran Sadam Hussein je do zdaj izrazil svojo odločno nepopustljivost in neposlušnost do svetovne javnosti z OZN na čelu. Potem ko je pred kratkim poslal svojega zunanega ministra v Ženevo na razgovore z ameriškim kolegom Bakerjem (sestane se je končal brezuspešno), je v nedeljo sprejel še glavnega tajnika OZN Perez de Cuellarja, ki je bil pravzaprav zadnje medlo upanje na možen kompromis. Tudi to srečanje je klavrno končalo, kot se je že začelo.

Evropska skupnost je tudi namepravala stopiti v akcijo in rešiti, kar

se rešiti da. Zadnji dan je namero opustila, ker ni bilo nikakega upanja na uspeh. Papež Janez Pavel II. je prav tako zadnjo nedeljo občuteno apeliral na Irak, naj pokaže nekaj dobre volje. Vse brez uspeha.

Ameriški predsednik Bush je medtem s strani Kongresa (parlamenta) prejel avtorizacijo, da stopi v vojno. Kaj se lahko zgodi, sam Bog ve — je dejal Perez de Cuellar po vrnitvi iz Bagdada, Tudi italijanski parlament se je sestel zadnjo sredo in razpravljal o nastalem položaju.

Vojna je pustolovščina brez povratka — tako je že v svoji božični poslanici pomenljivo dejal papež. Koliko je položaj zapleten, priča še zadnje mrzlično delovanje svetovne diplomacije — na drugi strani pa konkretne priprave na skorajšnji vojaški poseg.

Mednarodni položaj se je v teh prvih novoletnih tednih kar se da poslabšal. Iraški dramatični krizi se je pridružila sovjetka represija v Litvi in grožnja drugima baltskima državama. Svetovna javnost je zaprepasčena zavaljo te nagle in deloma nepredvidene krize (vsaj kar zadeva sovjetsko področje).

Svet se sprašuje, kaj bo. Zgovorno o vsem tem piše uvodnik v ponedeljkovi številki pariškega dnevnika Le Monde, ko se sprašuje, kako si zahodni svet zakriva obraz in v bistvu zanika baltskim državam načela, za katera se bori v Zalu.

Najbližja bodočnost bo o vsem tem gotovo spregovorila v vsej kruti resničnosti.

Spectator

Razne iz Jugoslavije

ji. V njem opozarja, da je zvezna vlada na srbski poseg reagirala šele po desetih dneh.

Slovenska vlada sicer v zvezi s tem pozna stališča zvezne vlade, ne verjame pa, da bi lahko ukrepi Markovičeve vlade in jugoslovanske narodne banke popravili storjeno škodo. Zaradi česar bo Slovenija sama zavarovala svoje interese.

Tako od 23. januarja dalje Slovenija prevzema sistem prometnih davkov (davkov na promet proizvodov), carinski sistem in si pridruže pravico do nenapovedanih ukrepov za zavarovanje lastnega gospodarstva, tudi z uvedbo lastnega denarja.

Slovenija (pa tudi Hrvaška) ne bo več sprejemala odgovornosti za kredite, ki jih bo Jugoslavija najela v tujini po dnevu srbskega vdora v monetarni sistem. Tudi ne bo več plačevala prispevkov za federacijo.

Glede novega denarja pa še to. Poslancem v skupščini naj bi predsednik Peterle pokazal nekakšne papirje rjavkaste barve, s Triglavom v vrednosti 1, 2, 5, 10, 50, 100 in 500 apoenov — toda zaenkrat še brez imena. Torej še nič resnega.

JUGOSLAVIJA PRISPODOBA SOVJETSKE ZVEZE

Še preden so prejšnji četrtek predsedniki republik sedli za »pogajalsko« mizo s predsedstvom Jugoslavije, je dogajanje v državi morala zabeliti še armada.

Ta je namreč od predsedstva Jugoslavije dobila ukaz (slovenski in hrvaški predstavnik v zveznem predstvetvu sta bila seveda proti), da morajo do 19. januarja vse oborožene skupine, ki so izven JLA, izročiti orožje.

Ukaz, ki bi sicer (zlasti v navezavi z oboroženimi srbskimi skupinami na Hrvaškem) lahko na prvi pogled pomenil nekaj pozitivnega, pa v resnici vzbuja veliko zaskrbljenosti predvsem v Sloveniji in na Hrvaškem.

Nekoliko dvoumni ukaz ne daje natančno vedeti, ali se nanaša tudi na teritorialno obrambo. To bi namreč pomenilo, da se JLA zares pripravlja na najbolj nora: na tisto namreč, kar je v senci Zaliva v Pribaltiku zdaj storila tudi Moskva.

Je torej z vseh strani kot relativno uspešen ocenjeni začetek dogovorov med jugoslovanskimi republikami le pesek v oči? Se bo napovedano nadaljevanje teh pogovorov 23. januarja res zgodilo? Milan Kučan pravi, da je Slovenija pripravljena tudi na najhujše.

Zunanje politične okoliščine so tokrat za armadine fantazije najugodnejše in Jugoslavija bi sedaj res utegnila postati prisposoda za Sovjetsko zvezo, kot Rupel rad ocenjuje odnos Zahoda do Jugoslavije.

Toda ko se bodo umirili morebitni spopadi v Zalu, vsaj evropski Zahod ne bo mogel mirno gledati dogodkov v Jugoslaviji. Slovenija se na vseh področjih odklaplja in tvega.

Leon Marc

Umril je prof. Maks Šah Priložnostna misel pri božičnem koncertu v stolnici sv. Justa v Trstu

TRST

V soboto, 12. januarja se je po vsej Tržaški bliskovito razširila novica, da je nenadno umrl prof. Maks Šah. Po deseti uri je bil na poti v tržaško semenišče, da bi imel uro slovensčine za italijanske bogoslovce. A ni prišel tja. Pri tramvajski postaji v mestu po nakupu časopisov mu je iznenada odpovedalo srce.

Prvi opomin, da z njegovim srcem ni vse v redu, je doživel lansko poletje na počitnicah v Kranjski Gori. Zdravnik mu je takrat priporočil, naj omeji delo. A to ni bilo v njegovem značaju. Nadaljeval je z delom kot vedno in to mu je skrajšalo življenje.

Prof. Šah je bil odlični šolnik, navdušen prosvetni delavec. Vedno je bil prisoten pri delu v javnosti. Predvsem pa je bil prepričan in v življenju dosleden kristjan. Odkar je prišel stanovat v rojansko župnijo, je bil aktiven član župnijske skupnosti. Ob nedeljah je bil vedno pripravljen brati božjo besedo, vsa leta je bil član župnijskega in zadnja leta tudi gospodarskega sveta. Šah je bil človek, ki ni nikoli odrekal usluge, če jo je le mogel narediti.

Pri tem pisanju se omejim le na njegovo delo v naši župniji v Rojani. O njegovih številnih drugih aktivnostih bodo gotovo poročali drugi.

Zadnje slovo od umrlega prof. Maksa Šaha je bilo v torek, 15. januarja opoldne v rojanski cerkvi. Somaševali so: škofov vikar dr. Lojze Škerl, rektor tržaškega semenišča msgr. Franco Tanasco, rojanski župnik g. Mario Latin, bivši rojanski župnik msgr. Stefano Sissot, bazo- viški župnik msgr. Marijan Živic, katehet na Trg. zavodu »Ž. Zois« g. Tone Bedenčič, ravnatelj Marijanišča g. Jože Sraka, župnik iz Sv. Križa nad Trstom g. Jože Kunčič in bogoslovni profesor dr. Pietro Zovatto.

Rojanski cerkveni zbor je s petjem spremljal cerkveno slovesnost. Cerkev so napolnili številni pokojnikovi prijatelji in znanci ter nekdanji sodelavci. Med prisotnimi je bilo tudi lepo število Italijanov; značilno je, da so somaševali štirje italijanski duhovniki.

Njegovo utrujeno truplo je našlo zadnji počitek na pokopališču v Mavhinjah. Naj mu bo Gospod bogat plačnik, ker je bil njegov zvest služabnik, gospe Jelki pa naj nakloni tako potrebno tolažbo.

Stanko Zorko

Na božičnem koncertu pri Sv. Justu v Trstu, ki ga je priredila ZCPZ, je priložnostno misel podal g. Božo Rustja. Vredna je premisleka.

Božič. Ko sem dva dni pred slavnim dnevom slovenskega plebiscita imel pri verouku samo polovico otrok, sem se prepričal, da sem z vami, ki živite v zamejstvu, čedalje bolj blizu. Blizu namreč v tem, da se omenjeni otroci niso udeležili verouka, ker so pač šli na božične počitnice. Torej slovenski Božič; nekoč je njegovo praznovanje pomenilo globoko priznanje vere v učlovečenega Boga in tudi mirna, a vztrajna opozicija nasilnemu policijskemu režimu, se spreminja v Božič Zahoda, v Božič smučanj in večerij, v Božič kupovanja daril in okrašenih ulic.

Pravi in prvotni namen Božiča se torej izgublja. Morda se nekoliko božične skrivnosti prikaže med nami z jaslicami, ki morejo vsaj na neki način pričarati vso preprostost in ubožnost dogodka Jezusovega rojstva.

Ne samo, da se izgublja verski vidik Božiča. Izgublja se Božič kot praznik sprave in miru. Mir ljudem so peli angeli v božični noči. Vsak dvom, da temu ni tako, naj nam odpravi grozeča nevarnost vojne v Zalivu.

Predvsem pa ne vemo, kaj bi z Božičem kot praznikom družine. Da je Božič praznik družine menda ni dvoma. Izgleda, da nas je ne samo sram obhajati praznik družine, ampak da nas je sram družine kot take. Kakor da nas je sram zakonske zvestobe, da nas je sram družin z več otroki.

Kajti ko človek prebira nekatere — tudi novorojene — revije ima občutek, da je dober tisti zakon, ki se čimprej razbije, v katerem vlada nezvestoba, zakon, v katerem mož in žena menjujeta partnerje. Sploh pa je najbolje, če človek zakona — tako po mnenju takega in podobnega pisanja — sploh ne sklene, saj je zakon en sam jarem in se da uživati tudi brez formalnega »da«.

Morda mi bo kdo ugovarjal, da kaj morejo revije, če je tako stanje. Res je, da dejstev — toliko ločenih zakonov in nesrečnih otrok — ne morejo spremeniti, ni pa tega treba opevati kot vrednoto in dobro ali vsaj zanimivo stvar.

Nenazadnje, če človek iz dneva v

dan bere o popačeni podobi zakona in družine, mu bo gotovo nekaj ostalo... In če omenjene revije tako opisujejo zakonsko nezvestobo in razuzdanost, ali so že kdaj prislunili bolečini ločenih zakoncev? Se še nikoli niso srečali z izgubljenimi otroki iz razbitih družin?

Morda si kdo misli, da sem šel predaleč. Da prej izrečene misli nimajo zveze z božičnim koncertom. Imajo. Vse te grde misli bomo prepili s pesmijo Detetu, ki se je hotel roditi v družini, ki se je hotel roditi kot otrok, da bi posvetil naše družine in ovrednotil vsakega novorojenega otroka. Zato mu danes pojemo.

New Swing Singer v Škednju

Škedenjska mladina je 6. t.m. organizirala božični koncert v svoji župnijski cerkvi. Kljub, za naša ušesa, eksotičnemu naslovu New Swing Singers ansambla, se je pred žarečimi jaslicami odvijalo pravo koledniško vzdušje.

Nismo vsi navdušeni za sodobni hrupni glasbeni slog, vendar je ta večer z razkošjem fonetičnega sinhronizma presenetil. Genialnost slovenskih umetnikov Pestnerja, Kozlevčarja, Petana in Heringa je v nam drage melodije vnesla čar novosti. Z vrsto znanih pesmi je preplavila cerkveno ladjo barvitost zvokov v slogu moderne umetnosti. Porazdelitev dinamičnega ritma je presenečala od pesmi do pesmi. Sicer tradicionalna besedila, so z velikim talentom izvajalec zadobila novo čustveno razsežnost.

Res je prehojena umetniška pot ansambla že precej dolga (23 let) in veliko svoje pevske etike so pridobili v stiku z različnimi narodi. Koncerti, ki so jih priredili, so pokazali izostren čut v interpretaciji posameznih pesmi, kar zahteva izredno glasbeno občutljivost.

Drugi del črnskih duhovnih pesmi je prinesel drugačna zemljepisna obzorja. Kljub nerazumljivemu besedilu, ostaja skrivnostni sij božičnega dogajanja svojstveno zapisan v glasbi različnih ljudstev. Sleherna skladba je užitek zase.

V spominu na ta večer bodo ostale še druge skladbe, npr. »Amen«. Zaključila je večno lepa »Sveta noč«.

F.V.

Še o diskriminaciji na tržaški glavni pošti

Poštni minister Mammi zagotavlja, da 3. oktobra lani na tržaški pošti ni prišlo do poskusa diskriminacije zaradi slovenskega jezika ali pa do neprijaznosti do tajnice Sindikata slovenske šole Živke Marc, ko je ta želela dvigniti nujno pismo s slovensko izpolnjenim naslovom.

Ministra je na dogodek v parlamentarnem vprašanju opozoril valdostanski senator Dujany 17. oktobra. Minister je uvedel preiskavo in v pismenem odgovoru z dne 3. januarja poudarja, da je šlo za nesporazum in da zato ni bil sprejet kak disciplinski ukrep proti uradnici, ki je bila vpletena v incident.

»Poštna uprava zagotavlja, da bo, kot je to delala doslej, upoštevala potrebe slovenske manjšine, da bi se preprečili neprijetni dogodki,« je zapisano na koncu odgovora, ki ga je senator Dujany poslal v vednost Slovenski skupnosti, ki je posredovala v zadevi.

Rojan

V kratkem času so kar trije člani naše župnijske skupnosti praznovali 90-letnico življenja. Vrsto je začela Antonija Malič, ki je praznovala visoko obletnico pred Božičem. Kmalu po novem letu in sicer 5. januarja, je slavil 90-letnico Jule Slokar. Sredi prihodnjega tedna, v sredo 23. januarja, bo dopolnil 90 let življenja Jože Ferluga.

Vsem trem jubilarantom želimo, da bi jim Gospodar življenja še dolgo ohranjal dovolj telesnih in duševnih moči. (S.Z.)

Božični odmevi - Trst

Družina Marijinega doma v ul. Risorsa in njeni prijatelji so božični praznik zopet, po nekaj letih, preživeli ob znani Tomčevi spevoigr »Slovenski Božič«. Bila je že nekajkrat na sporedu s pok. Stano Oficijo, toda to pot je izvajanje daleč presevalo običajno amaterstvo. Pozna se pač režija ansambla Gallus Consort prof. Dine Slama-Pahor. V nastopajočih se ji je posrečilo izvabiti tisti posluš, ki je potreben, da podoživljanje božičnih skrivnosti zaživi v dušah občinstva. Zlasti vlogi Marije in Jožefa (Nataša Gregori in Ivan Žerjal) sta se zlili v čudovit duet sve-

tega doživetja. Pastirji in vsi člani dramske skupine od Sv. Jakoba so, vsak s svojo umirjeno igro, prispevali k občuteni uprizoritvi polni poeziji.

Seveda je glasbena spremljava ansambla Gallus Consort tista prvina, ki igro poplemeniti in jo umetniško dopolnjuje. Vsi rekviziti odrskega obeležja so bili učinkoviti.

Hvala jim za enkratni duhovni užitek.

Za koncert na Štefanovo pa gre priznanje zboru od Sv. Antona, ki leto za letom radodarno postreže udeležencem s sporedom božičnih pesmi, tako naših in tako lepih. Zapeli so Vrabčevi Ura je polnoči in Jezušček zdiše ter vrsto drugih v zasedbi mešanega zbora. V presledku je prof. Tomaž Simčič poklonil občinstvu še tri izredno lepe klavirske skladbe.

Toplo božično vzdušje ob poslušanju rajskih melodij nas, do konca sveta, ne bo nehalo družiti v zborni kontemplaciji betlehemskega hleva.

V tem se gladko opredeljujemo od kategorije ljudi, ki na en ali drugi način božični misterij poznanjijo ali banalizirajo. Lepo je to misel poudaril g. Pohajač med koncertom. Namesto da bi Jezusov rojstni dan dal ljudem novega zagona, se v svoji notranji praznini silovito oklepajo tega, kar so si s trudom pridobili. Prav o Božiču pa se je v svetu sprožil neskončen pohod človeštva proti nekemu drugemu, različnemu svetu. Po božji zamisli se mora človeška zgodovina odvijati na poti novega človeštva, tako novega, da mu Božič ne bo vračanje v preteklost in v obujanje spominov, temveč da kot kristjan v luči te nove stvarnosti spoznava potrebo po preobraženju in posvečenju tega stvarstva, pri katerem mora sodelovati najprej sam.

F.V.

Predsednik slov. vlade tajniku SSK I. Jevnikarju

Spoštovani g. Jevnikar! Vam osebno in vsem zamejskim Slovencem se za izraze podpore in priznanje slovenskemu vodstvu ob prizadevanjih za samostojno in neodvisno Slovenijo najlepše zahvaljujem.

Lojze Peterle, predsednik

Združenje slovenskih jetnikov in priganjancev jugoboljševizma bo imelo v soboto, 19. januarja ob 10. uri v Cankarjevem domu v Ljubljani letni občni zbor. Združimo svoje sile v prizadevanju za splošno rehabilitacijo, odpravo vseh krivic jugoboljševizma, kar je lahko edina trdna podlaga za tako potrebno sožitje med vsemi Slovenci?

Priporočila uredništva

1. Verjetno ni nujno, da je prav vsak dar objavljen v časopisu, zlasti kadar gre za vsakotedenske darove.
2. Opisi raznih izletov, romanj, potovanj in drugih prireditev naj ne bodo predolgi in polni nepotrebnih in gostobesednih »okraskov«.
3. Vsak dopis naj bo na posebnem listu.
4. Skoraj vse novice iz Trsta sedaj prejemamo po faxu iz tržaškega poduredništva. Sprejem je dober in čitljiv, če je dopis na belem papirju in tipkan z dobrim trakom na pisalnem stroju.
5. Ker smo pri listu prešli na fotostavek, je dana možnost za objavljanje večjega števila fotografij, ki pa jih seveda morate poslati pravočasno po pošti ali prinesiti osebno.

Tudi Primorska ima svojo Krimsko jamo

ZGODOVINSKI SPOMIN NA CERKLJANSKE ŽRTVE

Raziskava o cerkljanski tragediji

Potem mi je prišla v roke knjiga Stanka Petelina »Vojkova brigada«. V njej popisuje tudi nemški napad na Cerkno in poboj gojencev partijske šole. Med ostalim pravi: »Nočni izpad Nemcev iz Idrije je pomenil za partizane, ki na to niso bili navajeni, popolno presenečenje... Zato pa nikakor ne moremo mimo tega, da je med borci in prebivalstvom v Cerknem vladalo prepričanje, da so v globokem zaledju in da se jim ne more ničesar zgoditi... Ko je divizijsko poveljstvo skušalo ugotoviti, kako so mogli 27. januarja Nemci nezapaženi priti v Cerkno, je brzkone ugotovilo tudi to, da je bila Vojkova brigada le predaleč na jugu...«

Zanimivo je, da je v tej knjigi narisana tudi skica prihoda, odhoda in nemških položajev med napadom na

Cerkno, nikjer pa ni označen mitraljez v cerkvenem stolpu.

V tem času sem odšel enkrat v Cerkno, si ogledal vzpetino, na kateri je bilo pobitih 47 tečajnikov in med katerimi bi bil verjetno tudi sam, če bi se lahko, kot je bilo nameravano, udeležil tega tečaja. Ugotovil sem, da tečajniki sploh niso bili seznanjeni z okolico, niti niso imeli nobenih navodil za obnašanje v primeru sovražnikovega napada. Skušal sem najti tudi tisto grobišče od VOS-a načrtovanih pobitih »izdajalcev«, pa mi to ni uspelo, ker so bili ljudje preveč zaprti vase in prestrašeni, da bi mi o tem lahko kaj povedali.

Novi podatki

Takrat je Cerkno spet zaživelo v meni. Prav slučajno sem obnovil stike z Bojanom Štihom, ki se je tedaj

ponovno zaposlil v Ljubljani pri Viba filmu, v katerega bližini sem sam bival. Večkrat sem zahajal k njemu, kjer sva premlevala predvsem tiste neumne sanje, ki smo jih imeli bivši skojevci o bodočnosti slovenskega naroda.

Ob taki priložnosti sem načel tudi pogovor o Cerknem, o tem, o čemer sva se pred tolikimi leti pogovarjala v Renčah, ter o njegovi vednosti za vse to. Še enkrat je ponovil svoje, že takrat izrečeno mnenje, da je bila justifikacija šestnajstih »izdajalcev« velika napaka partizanske pokrajinske oblasti, predvsem pa pokrajinskega VOS-a. Obljubil mi je, da mi bo pokazal nekatera svoja poročila o tej zadevi, ki jih še poseduje. To obljubo je čez nekaj časa izpolnil. Poročila sem prebral in si jih delno prepisal.

Del prvega poročila, ki ga pošilja

Kongres goriške SSK

V petek, 18. januarja bo v prostorih Katoliškega doma v Gorici izredni kongres goriške Slovenske skupnosti s pričetkom ob 19. uri.

Na sporedu so pozdrav predsednika, razrešnica dosedanjemu svetu, izvolitev predsednika kongresa, poročilo tajnika, debata o poročilu, spremembe v statutu, volitve novega sveta, razno.

Kongres je internega značaja, zato ni predvidena prisotnost gostov.

Potreba po izrednem sklicanju se je pojavila v trenutku, ko se je stranka zavedala, da mora svoje vrste prenoviti v duhu novih zahtev in smernic, ki jih terjajo naše zamejske razmere.

V luči vedno večjega polariziranja vplivnosti znotraj slovenske manjšine v Italiji v tabora SKGZ in SSO mora zdaj SSK najti svoje pravo mesto nekje v sredi oziroma nad obema tema krovnicama organizacijama, da postane lahko zagovornica vseh tistih zdravih sil, ki si v Italiji prizadevajo, da ostane slovenska prisotnost pristna in odločujoča.

Glede na dogodke okoli uspešnega plebiscita in različnega spremljanja le-tega s strani raznih političnih strank, v katere se vključujejo Slovenci, je postalo jasno, da je danes samo SSK resnično in odkritosrčno navdušena nad ustanovitvijo nove slovenske državnosti, in da mora postati vedno bolj tisto jedro, okoli katerega naj se krojijo najbolj pristne oblike uveljavljanja slovenskega naroda v zamejstvu.

V tem procesu potrebuje SSK čimvečje število privrženecv, tudi z različnimi ideološkimi predpostavkami, da bo paleta naroda v svoji polnosti čimbolj zaobjeta v njenih vrstah.

Letošnji izredni kongres mora postati odskočna deska za doseg zgornjih ciljev.

Big Ben Hit Quartet v Števerjanu

Letošnje božično praznovanje se je v Števerjanu zaključilo s koncertom vokalne skupine Big Ben Hit Quartet iz Solkana na praznik sv. Treh kraljev v domači cerkvi na povabilo društva Sedej in župnijskega sveta. Pravzaprav je predstavljal koncert pravo presenečenje. Malokdo je pričakoval, da bo prisostvoval tako dobremu izvajanju. Sicer so člani te skupine poznani širšemu občinstvu kot izvajalci zabavne glasbe. Tokrat pa so se predstavili kot odlični pevci povsem drugačnega programa.

Predstavili so se z božičnimi in drugimi sakralnimi ter črnskimi duhovnimi pesmimi. Izvedba je bila brezhibna. Posebej je očarala uglajenost njihovih glasov. Pozna se jim umetniško vodstvo Vladimira Čadeža.

Program, s katerim so se predstavili, je dovolil tudi vsakemu pevcu, da se je izkazal kot solist: prvi tenor Vladimir Čadež, drugi tenor Janez Rijavec, bariton Radovan Kokošar in drugi bas Armando Mariutti.

Če je pri mladem Čadežu (ki spominja na očeta Danila, člana Slovenskega okteta) izstopala prefinjena interpretacija in prijazna zvočnost tudi v višjih legah, je drugi tenor Rijavec dokazal, da zmore dati odločilen doprinos k uglajenosti skupine

in mu je zaupana vloga glavnega solista.

Poslušalce je pri baritonu Kokošarju pritegnila njegova glasovna polnost. Prav tako je občinstvo očaral drugi bas Mariutti.

Skratka, lahko rečemo da smo prisostvovali izjemnemu glasbenemu dogodku. Zaključna točka programa pa je bila tradicionalna tombola v Sedejevem domu.

SKPD »MIRKO FILEJ«

GORICA

prireja

v četrtek, 24. jan. ob 20.30

v Katoliškem domu

Idrijski večer

ob 500-letnici

Sodelovali bodo:

gledališki igralec Silvo Božič,

kustosi in sodelavci

Mestnega muzeja v Idriji

Božični koncert v Podgori

V našem zamejstvu imamo za božične praznike lepo število koncertov in prireditev, ki tako bogatijo duhovno razpoloženje ljudi. Gre predvsem za zborovske nastope, kjer posamezne pevске skupine samostojno ali v sodelovanju z drugimi ansambli prikazujejo izsek svojega delovanja in obenem iz naše glasbene zakladnice.

V ta niz božičnih koncertov sodi tudi uspela prireditev v Podgori. Na njej so nastopili Kvartet trobil J. Gallus iz Ljubljane, mešani zbor Pevskega društva Sele s Koroške, mladinski zbor Podgora in mešani zbor Podgora.

Koncert je bil zamišljen kot smotno pripravljena in med seboj tesno povezana prireditev (režiral jo je Franko Žerjal). Drug za drugim so izmenoma nastopili omenjeni zbori, skupina trobil in recitatorji (Sabina Antonij, Ivo Špacapan in Aleksija Ambrosi). Pri orglah je bila Lucija Valentinčič. Ves potek božične prireditve je bil enovit, tekoč in časovno ustrezen.

Prireditelji so dali celotnemu večeru naslov Skrivnostna noč - Božična skrivnost. Skozi cel potek je pastoralni božični duh vezal posamezne dele glasbenega nastopa.

Renesančne in baročne skladbe za trobila (Purcell, Gallus, Bach) so nedvomno slovesno uvedle in dalje podčrtale celotno prireditev.

Koroški pevci so prinesli svojo mehko in nam gotovo manj znano božično pesem, tako značilno za Koroško in njeno lirično dušo. Med drugimi skladbami naj omenimo Ciganovo Novoletno ali selsko Angel Gospodov. Zbor je vodil Pavel Olip.

Mladinski zbor Podgora je odpel nekaj znanih božičnih skladb, kot npr. Rajske strune, Kaj se vam zdi in Hej pastirci.

Mešani zbor Podgora je pod vodstvom dirigenta dr. Mirka Špacapana izvajal Gallusov motet Ecce concipies et paries filium nato pa Mavov Božični šopek Jezusu. Delo sestoji iz petih delov, ki si vsebinsko smotno sledijo od božične noči do Treh kraljev. Zlasti znana in priljubljena je prva skladba (Slava Bogu na višavah).

Podgorski koncert je vsekakor lepo zaključil niz božičnih koncertov na ožjem goriškem območju. Prav je, da se prav tu nadaljuje že usta-

ljena pevska in glasbena tradicija polpretekle dobe. Še posebej, da se prav v Podgori, ki je danes tudi kot fara narodnostno mešana, še vedno prizadevno goji slovenska nabožna pesem in se tem ohranja tudi slovenska duhovna tradicija skozi čas.

Večer samospetov v goriškem kult. domu

V petek, 18. januarja ob 20.30 bomo priča v goriškem Kulturnem domu »domačemu« glasbenemu večeru, na katerem bosta nastopila tenorist Dušan Kobal iz Gorice in pianist Hilarij Lavrenčič iz Doberdoba.

Predstavlja bosta pester spored glasbenih umetnikov Schuberta, Schumanna, Dvoraka, Mozarta, Verdija, Leharja in drugih.

Večer prireja Glasbena matica in Kulturni dom.

OBVESTILA

Galerija Katoliške knjigarne v Gorici vabi na odprtje razstave akvarelov Staneta Žerka iz Kranja, ki bo v soboto 19. januarja ob 17 uri. Razstava bo trajala do 23. februarja in bo odprta vsak dan, razen nedelj in ponedeljkov, od 8.30 do 12.30 in od 15. do 19. ure.

Slovenski kulturni klub v Trstu, ul. Donizetti 3, vabi vse mlade, da se udeležijo srečanja s slovenskimi študenti iz Argentine, ki bo v soboto, 19. januarja ob 18.30. Mladi gostje bodo predstavili slovensko skupnost v Argentini in še posebej delovanje mladih v tamkajšnjih organizacijah.

Obenem Slovenski kulturni klub že zdaj opozarja na predavanje, ki bo na sporedu v soboto, 26. jan. ob 18.30. Psihologinja Jana Hosta bo govorila a ljubezenskih problemih doraščajočih fantov in deklet.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek, 21. jan. ob 20.30 govoril dr. Drago Čepar na temo »Trdna družina - močna država«. Predavanje je bilo vključeno v letošnji teološki tečaj v Ljubljani.

PD Mačkolje vabi v nedeljo, 20. jan. ob 17. uri na predstavo čarodeja Vikj show v srenjski hiši v Mačkoljah.

SSG - Trst uprizeri igro G. Lorce »Kaj pravijo rože« v petek, 18. jan. ob 20.30 v Kult. domu v Trstu red A. Ponovitev: v soboto, 19. jan. ob 20.30 red B; v nedeljo, 20. jan. ob 16. uri red C; v sredo, 23. jan. ob 20.30 red D.

V Kult. domu v Gorici uprizeri SSG iz Trsta igro G. Lorce »Kaj pravijo rože« v ponedeljek, 21. jan. ob 20.30 red A; v torek, 22. jan. ob 20.30 red B.

Nedelja katoliškega tiska bo 27. januarja v Katoliškem domu v Gorici ob 16. uri. Nastopila bo dramska skupina Štandrež z veseligr »Gospod Evstahij z Goriškega«.

Odbor goriških staršev prireja pusto vanje v soboto, 9. febr. v telovadnici ob Katoliškem domu. Vstop samo z vabli, ki bodo na voljo prihodnji teden v Katoliški knjigarni.

Za cerkev na Opčinah: Bruna Ferluga 20.000; prof. Boris Tomažič 100.000; CPZ Sv. Jernej za popravilo orgel 85.000; O. K. 50.000; Marija Mahnič v spomin na Gelko Vremec 20.000; druž. Škerlavaj 50.000; Pepka Škerlavaj namesto cvetja na grob Maurizia Lombarda 30.000; Milka Kalin 10.000; Neva Bandedj 30.000; Milka Sosič 10.000; prof. Egidij Košuta 10.000; Anica Trento v spomin na moža Maurizia Lombarda 100.000; druž. Trento v spomin na zeta in svaka Maurizia Lombarda 100.000; Angela Malalan 50.000; Lojzka Hrovatin 20.000; Zora Brundula 20.000; Kristina Grgič namesto cvetja na grob Gele Vremec 10.000; Danila Vidau namesto cvetja na grob Maurizia 20.000; Erminia Daneu namesto cvetja na grob Gele Vremec 10.000 lir.

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«
DRAMSKI ODSEK

E. Labiche - Ž. Petan - E. Fritz

Gospod Evstahij z Goriške

Komedija v treh delih

Režija Emil Aberšek

Premiera v nedeljo, 20. januarja ob 17. uri
v župnijski dvorani »A. Gregorčič« v Štandrežu

DAROVI

Za CPZ Sv. Jernej - Opčine: Srečka in dr. Ivan Artač v spomin na Angelo Vremec 50.000; Bruno Kralj 30.000; Rinaldo Vremec v spomin na Lava Bitežnika 30.000; Tončka Sosič v spomin na Angelo Vremec 10.000; Kristina Grgič 10.000 lir.

Za cerkev pri Banih: druž. Kovačič v spomin na teto Ernesto Vidau 150.000; Pavel in Zdenka v spomin Erneste in Angele Vremec 30.000 lir.

Za cerkev pri Ferlugih: Gemma Mantovan v spomin na mamo Rožico 50.000; Fani Ferluga namesto cvetja na grob Rožice Mantovan 10.000; druž. Danieli 100.000; Karmela Bellafontana 10.000 lir.

Za misjon p. V. Kosa: Tončka Sosič v spomin na Angelo Vremec 30.000; Livijska Sosič namesto cvetja na grob Maurizia 15.000; Ada Zecchini 10.000; Giovanni Zecchini 10.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: teta Anica in druž. Ožbot namesto cvetja na grob Bogomila Cotiča 50.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: Ivanka Mlač 20.000; v spomin Antonije Guštin: sin Karlo 100.000, hči Alma 100.000, Marta Malalan 20.000, Jelka Bak 50.000, Marta Mužina 20.000; Marica Dolenc v spomin Marije Čufar 50.000; Merano-Moroni 65.000; Albina Grión 20.000; Marija Žepenščeva 10.000; N. N. 20.000; Nadja Žagar v spomin očeta Franceta 20.000; Nada Mesarjeva v spomin matere Pine 20.000; Lojzka Županova 20.000; Bernarda Grgič 30.000; Ivanka Kuretova 20.000; Marija Matjejeva v spomin Silvestre 10.000; sestre Silvestre 10.000; Dora Kalc v spomin sina Albina 20.000; Jože Marc v spomin žene Štefanije in sina Jožeta 50.000; Marija Marc v spomin moža Vinkota 25.000; Danica in Marija Lalkovi v spomin pokojnih 25.000; Marija Kraljeva 33.000; Lilijana Pattavina 100.000; Ema Križmančič 50.000; Darko Drejšek 200.000; N. N. 70.000; igralska skupina Dine Slama 150.000; Marija Kraljeva 10.000; Marija Natural v spomin staršev 20.000; N. N. 19.000; Mara Kenda in Vilma Lepri v spomin Franceta Križmančiča 40.000; Marija Škofova v spomin na moža Karla 20.000; N. N. 150.000; Milka Izakova 50.000; Antonietta Ghezzi 20.000; Albina Križmančič 5.000; Polde Tomažin 20.000; dr. Bruno Pascalis 100.000; Marija Vodopivec 40.000; druž. Possanzini 40.000; ob krstu Štefana Mancinija 100.000 lir.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame in none

Marije Bizaj vd. Mauri

se iskreno zahvaljujemo g. župniku Vojku Makucu za pogrebni obred, darovalcem cvetja in v dobre namene.

Svojci

Pevma - Gorica,
7. januarja 1911

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža in očeta

Franca Srebotnjaka

se iskreno zahvaljujemo g. župniku Žoržu za pogrebni obred in za tople izraze sočutja sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, darovalcem cvetja in v dobre namene.

Žena in hči

Gorica, 17. januarja 1991

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Poštn. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000 inozemstvo 70.000 zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA